

ಎಷ್ಟರ ಓದಕೊಂಡಿದ್ದಲೇ ಸೂಳೆಮಗನೆ' ಅಂತಿದ್ದೆ ನಾನು. ('ಸರ್, ನಾವು ಓದಿ ಮರತಬಿಡ್ತೀವಿ. ಅವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲೈನನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನರಿ' ಎಂದು ರೋಹಿಣಿ ಸೇರಿಸಿದರು).

◆ ಲೇಖಕಿಯಾಗಿದ್ದರಿ, ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದರಿ. ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚು ಖುಷಿ?

ಟೀಚರಾಗ್ರಿ. ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳಂದರೆ ಇಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಎಂಟುಕು ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವು ತಿಂಡಿ ತಿಂತಿರ್ತವು. ನಾನಿನ್ನೂ ಗೇಟಿನಾಗ ಇರತ್ತಿದ್ದೆ. ಡಬ್ಬಿಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಬಂದು ತೆಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ವಾಚ್ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಬಳೇನ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು.

ಮತ್ತೊಂದು ಸೀರೀನ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಸರಿಗೈಯ್ಯಾಗೆ ಹಿಡಿದು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುವು. 'ಬೈರಿ ಮೇಡಂ' ಅಂತ ಅಚ್ಚಿ ಮಾಡೋವು. ಮಕ್ಕಳ ಲೋಕ ದೇವರಲೋಕ. ಅವು ಉಚ್ಚಿ, ಕಕ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ ತೋಳಿತ್ತಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಲಿಗೆ ಮಂದಿ, 'ಬೈರಿ ಮೇಡಂ ಸಾಲಿ' ಅಂತ ಕರತಿದ್ದರು. ಈಗಾದರೂ ಅವು ಲಗ್ಗುಕ ಹೇಳಾಕ ಬರ್ತವು; ಹಡದರೆ ತೋರಸಾಕ ಬರ್ತವು; ಫಾರಿನ್ನಿಂದ ಬಂದಾಗ ಮನಿಗೆ ಬರ್ತವು. ಪುಸ್ತಕ ತರ್ತವು. ಒಬ್ಬಾಕಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಬರೀತಿದ್ದ ಮಾಡೆಲ್ಲಿನ ಪೆನ್ ತಂದುಕೊಟ್ಟಾಳು.

◆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಸುವಾಗ ಯಾವ ಸವಾಲು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು?

ಹಿಸ್ಪರಿಯಾಗಲಿ ಪೂಯಟ್ಟಿಯಾಗಲಿ, ಫಸ್ತು ಕನ್ನಡದೊಳಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದರ್ಥ ಬರಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ಪಿಮ್ಮಲೇಟ್ ಮಾಡೋಕೆ ಕವಿತೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪೇಪರ್ ಕಟಿಂಗ್ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎಸ್ಸೆಸ್ಸೆಲ್ಲಿಯೊಳಗೆ ನೈಂಟಿ ಮ್ಯಾಲೆ ತಗೀತಿದ್ದವು. ಇದನ್ನ ಕಾರಂತಜ್ಜರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದೆ. 'ಬರೋಬ್ಬರಿ ಐತೆ, ಮುಂದುವರಿಸು' ಅಂದರು.

◆ ನಿಮ್ಮ ಹಿರೀಕರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ.

ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಯ್ಯ ಉಡುಪಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸಾಸ್ತಾನದವರು. ಅವರಿಗೆ ಲಗ್ಗ ಆಗುವಾಗ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟಂತ, ಅಜ್ಜಿಗೆ ಎಂಟಂತ. ಅವರು ನಮ್ಮಜ್ಜಿನ ಕಂಕುಳೊಳಗೆ ಎತ್ತೊಂಡು ತೋಡು ದಾಟಿ ಕರಕೊ ಬಂದರಂತ. ಅವರು ಕೇರಳದ ವೈನಾಡಿಗೆ ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜೆಗಂತ ಹೋದವರು. ಮಗಳಿಗೂ ಅದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕಾಫಿ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆನೆ ಸಾಕಿದ್ದರು. ಒಂದು ಗೊನೆಬಾಳೆ ಒಬ್ಬರೇ ತಿಂತಿದ್ದು. ಬಹಳ ದುಡಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಬೆಳ್ಳಿತಾಟಿನೊಳಗೆ ನೀರುಹಾಕಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸಿ ಮಗಳಿಗೆ ಉಟ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರಂತ. ಅವರು ವಾಪಸು ಬಂದಾಗ 1956. ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣವಾಗಿತ್ತು. ಆ ವರ್ಷ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಕಸ್ತೂರಿ ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಜ್ಜಕನ್ನಡ ಆಡೋರು. ತಂತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಾತಾಡೋ ಮುಂದ ಮಲಯಾಳ ಬಳಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಇವರೇನು ಬ್ಯಾರಿಗಳೇನು ಅಂತಿಲ್ಲೊಂಡಿದ್ದೆ ಸಣ್ಣಾಕಿ ಇದ್ದಾಗ.